

רחל מדחלת על כל העולם

כל

הכבוד

תיאטרון כביום היוולדו

קצת הצניעות שעוד נותרה בה, לכן היא מתנגדת בכל חוקי שפועלי הבמה יהיו על הבמה בזמן שמתרחשת הסצינה הזאת.

ביום הראשון האחרון, בהצגת הבכורה של מסארה, בתיאטרון הקאמרי, היתה לקהל הנדמנות לראות דבר מעניין.

המסך נפתח, ועל הבמה עמדה בחורה ערומה, עירום ממש, לא עירום של התיאטרון והקולנוע העברי, לא סדין שמגלה את קצות האצבעות של הרגליים ואת העצמות של הכתפיים, לא מגבת, לא חלוק שקוף, עירום ממש.

הקהל ראה את האחוריים של העירום הזה. אותם שנתמזל מזלם וישבו בשורות הראשונות מצד שמאל וראו גם קצת מה שיש מלפני העירום הזה, ואחריהם העירום לבש חלוק ויצא מן הבמה.

מאורע גדול בתיאטרון העברי. בפעם הראשונה שקרה דבר דומה, להבדיל אלף הבדלות, זה היה כשבכורה נאמן הראתה את הרגליים שלה בהצגת בואינג בואינג בתיאטרון הורוד. אבל מובן שאין מה להשוות.

עכשיו כולם רוצים לדעת של מי זה, ולא יודעים שהעירום הזה לא ניתן להכרה מרוב, משום שהוא שייך למרים גבריאל ארלי, אשתו של איש הסרטים אוריאל גבריאל, ואמא לשלושה ילדים.

בהצגה היא לא אשתו של אוריאל גבריאל אלא אשתו של שמעון בר, שמצייר אותה בהתחלת ההצגה. שמעון די נבוך ודוקא מהאשה הזאת שנתנו לו. "זו הרגשה משונה", הוא אומר, "לעמוד מול אשה ערוה לפני תשע מאות צופים."

גם היא די נבוכה מזה. היא ניסתה בהתחלה להתמקח עם הבמאי, ליאונרד שטיבל, ולהשיג ויתורים, שיותר אולי על חלק מהאחור. אבל הבמאי, שהוא ידיד אישי של מחבר המחזה, ציה רנבמב, אמר שזה נוגד את רוח המחזה, החיתורים הללו.

ויתרו לה בכל אופן רק על החלק הבולט ביותר בחזה. כיסו לה את זה בפלסטרים, בעצב העור. זה אמנם לא מכונן לקהל, כי הקהל ממילא לא רואה מה נעשה מלפנים, אבל זה מכונן לשמעון בר. ומה נותר לה עוד לעשות? לשמור על

פייר אנג'לי עומדת להתחתן עם יהודי רם גאון. כולם אומרים את זה. אפילו יהודים גאון שותק כששואלים אותו, ורק פייר אנג'לי אומרת שיהיה לא שמענה על זה. בסופו של דבר היא תיאלץ להיכנע לדעת הרוב.

"אני לא שמעתי שאתה עומדת להתחתן", היא אומרת, "אבל אני מוכרחה להגיד שאף פעם לא הייתי מאושרת כמו עכשיו."

היא מלווה אותו לכל הארץ, היא הולכת אחריו לשער-הנגב, לעמק הירדן, לאמפי-תיאטרון של צמח, ליגור, בכל מקום היא שומעת שוב ושוב את הסקסט של קזבלן והיא יודעת אותו כבר בעל-פה.

בין כל הריצות אחריו ואיתו היא הספיקה

פייר אנג'לי וגאון

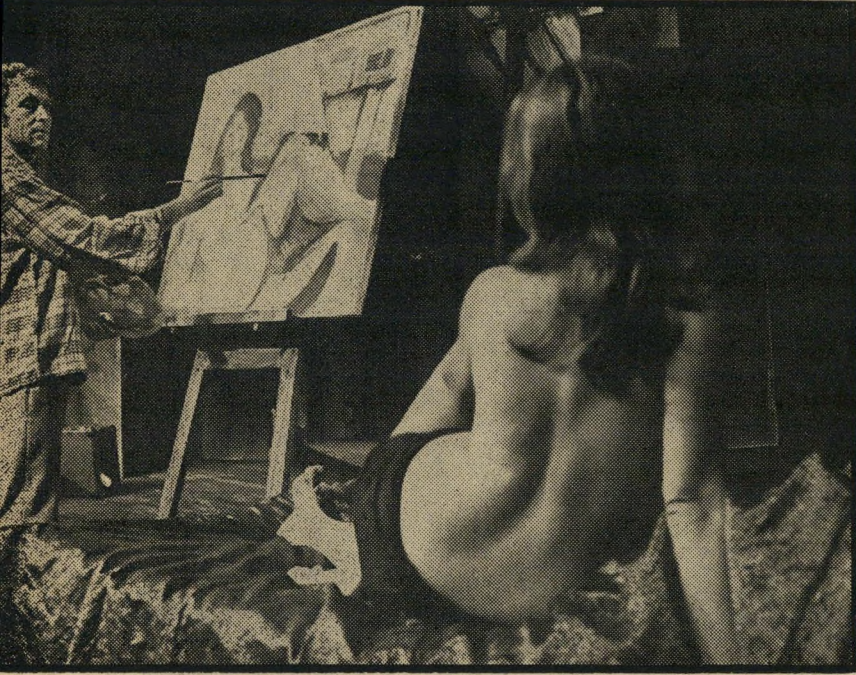
קה גם להיות איתו בארוחת-ערב אצל אמא שלו, והוא התרגל כבר לקרוא לה **אנה מאריה** כי כולם קוראים לה כך. ההשפעה הרחובית שלו כל כך גדולה עליה שעכשיו, לאחר גמר כל קטע בהסרת טה, היא מחלוקת לעצמה מחמאות בעברית ואומרת: "כל הכבוד!"

נעורים

שייקה אופיר נראה בזמן האחרון כל כך צעיר. הוא נראה פתאום בלי קרחת. כל הקרחת שלו נעלמה. הוא נראה פתאום עם שיער חלק לים גמרי, לא מתולתל, לא מקורזל, ועם פנים צעירות של בחור בן עשרים.

כולם יודעים שיש לו אשה צעירה ויפה, וכולם יודעים שיש לו בן צעיר, אבל מה זה שייך לזו?

כשמתכלים עליו טוב רואים שזה לא הוא. זה הפיאה הצעירה שלו שנראית כל כך צעירה. זוהי בעצם רק חצי פיאה, לא פיאה שלמה, משום שלשייקה יש רק חצי קרחת, לא קרחת שלמה. וכששואלים אותו מה עושה הפיאה על הראש שלו הוא אומר שבכלל אין לו פיאה על הראש; ומה שראים בכל זאת על ראשו, זה שייך לסרט כרישים בכינרת. הוא חובש אותה ברחוב כדי להתרגל, ולהרגיל את הקהל.

מרים גבריאלני לנוכה שמעון בר

והם אומרים שכיוון שכל דבר שהם עושים הוא יותר מושלם, לכן גם העירום שלהם יהיה יותר מושלם.

עד פתיחת המסך היא מסתובבת בחלוק, וכשהמסך נפתח, מותר רק ליוסי ירין ושמעון בר להיות על הבמה. לפועלי הבמה אסור להציץ מבין הקלעים. כאלו שהם לא יכולים לקנות כרטיס ולראות זאת מהאולם. אומרים שתיאטרון הבימה עומד לעשות

החזיות

בשבוע שעבר נתגלו מאחורי הקלעים של הדיסקוטק מיני קלאב, שתי חזיות, עטופות היטב. חזיות מלאות תחרים, וורודות, ומבושמות.

הן היו מיועדות לחברי להקת המפ-לצות, והיתה עליהן, לשם כך, אפילו הקדשה, ובהקדשה היה כתוב: "אם אתם רוצים להשיג את מה שיש בתוכו אנה התקשרו..." וכאן ניתנה כתובת ופרטים נוספים.

המפלצת יקני יושה, בן השש-עשרה, הלומד בבית-ספר משלב, לא כל כך נדיהם מזה, למרות שבגילו הוא בעצם עדיין לא צריך לדעת מה זה.

הוא אומר: "אנחנו רגילים למצוא כל פעם חלקי לבוש אצלנו. בדרך כלל משה אירים לנו מטפחת או עניבה. הגיע הזמן לקבל גם חזייה, מה יש?"

הוא נראה מתאים לתוארו. יש לו שיער מגודל בלונדיני והוא לבוש בצורה ביטלית. לא מזמן זרקו אותו מגימנסיה הרצליה, ועכשיו הוא לומד בבית-ספר ערב.

הבחורות משתגעות אחריו, למרות הן כל. הוא בטוח שזה בגלל הקסם האישי שלו, ומסביר שגם התואר מוסיף הרבה, כי תוארים זה דבר חשוב בחיים.

לחבר שלו, **אודי קדישזון**, באופן יחסי אין בכלל שערות, משהו באורך של כמה מילימטרים, ממש בוש. הוא לומד גם כמו כל ילד טוב בגימנסיה גאולה, וזאת הסיבה שהוא לא יכול לגדל שיער ארוך. הוא סובל מזה מאוד, ויש לו רגשי נחיתות.

השלישי ביניהם, **מוטי לוי**, מתקן את הרושם. הוא מגודל שיער, ומגודל פנים, והוא לומד בבית-ספר אקסטרני כמו חברו הראשון, והוא נחשב לבחור פרוץ מבחינת שיער ומבחינת אופי.

כל השלושה הללו לא מסתפקים בציאת חזיות, הם מתכוננים למצוא דברים הרבה יותר גדולים, אבל הם מתיים כיום קודם עד שיגמרו להיות קטינים.

זה הגבר בשבילי!

"אז מה אם אני שוכבת עם מלצר?" שואלת **ברכה נאמן**. השחקנית הסקסית של התיאטרון העברי, נכדתו של הרב מוהליבר. בעצם זה לא הדבר היחיד שהיא עושה בזמן האחרון. היא קיבלה את תפקיד האשה של הנרי השמיני בבקט, והיא עובדת עכשיו קשה בחזרות. את זמנה הפנוי היא מנצלת לפי ראות רוחה. "אז מה?" היא שואלת.

"הכרתית אותו לפני חדשים, הוא עובד בתור מלצר. קוראים לו **אברהם ארכיב**."

היא מספרת, "הוא היה יפה, משגע ממש."

"חשבתי שזה יקח יום-יומיים, כמו עם כולם, ואחר כך יגמר, אבל יש בו משהו חוץ מהיפוי."

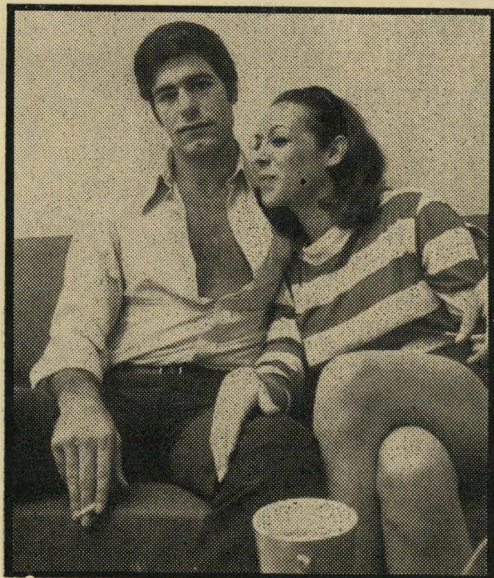
"קודם כל הוא ראשון שאני לא שולטת עליו. לפיני שבוע כשרבנו וזרקתי על הארץ בקבוק חלב, או הוא העיף עלי מבט כזה ואמר לי: 'תוך שתי דקות תקני את זה.'"

"ניקיתי כמו צצקילה. אני, שבעלי רבי-סרן בצנחנים היה שוטף אצלי את הרצפות, כי שהיה חוזר עייף ורצוצ מ-סדרה."

"כל השטויות האלה על טורפות גברים זוהי רק בדיחה ולא יותר." "אומרים עלי שאני טורפת גברים, זוהי שטות. אנחנו מחפשות גברים. לא טורפות."

"החלפתי גברים בלי סוף, אבל מה שהם לא תופסים זה שזה רק בגללם, כי הם פשוט לא שחים כלום. זה פשוט לא הגבר שלה."

מה שכולם לא מבינים. כי אשה מפסיקה לחפש ברגע שהיא מוצאת את הגבר שלה. "היתה תקופה שהסתובבתי בדיסקוטקים, בקליפורניה ובדיזנג'ו. ככולם שיממון מוחלט. ושם בטח קשה למצוא גבר וכשמוצאים אז רובם מופרעים. הצרה היא שכולם מדברים על מין, באמרי בהימה ובחורז, אבל אף אחד לא יודע מה זה לעשות מין."

ברכה ואברהם